

Materyalist Felsefede Ateizm 1

– deniz-ozan-s · 26 Nisan 2010

"Tüm doğa, en küçüğünden en büyüğüne, bir kum taneciğinden güneşe, temel canlı hücrelerden insana kadar, sürekli bir oluş ve yok oluş, sürekli bir akış, durmayan bir hareket ve değişme içindedir."(Friedrich Engels)

"O Allah'ın yoluna ki göklerde ne var, yerde ne varsa hep O'nundur..."!(İbrahim Sûresi 2. ayet)

Yazıya başlamadan belirtmek isterim ki: Kur'an-ı Kerim'de yazılanları Engels'in düşünceleri ile karşılaştırmak gibi bir niyet değildir bu.

Aksine, materyalist felsefe ve Kur'an-ı Kerim'deki bütünlüğü kavrayabilmek; aklım erdiği, dilim döndüğünce.* Materyalizm ve ateizmin arasındaki birkaç çelişkiye bakarak ateist felsefeyi materyalizmden dışlamaktır. Nasıl?

Ateizm en kısa anlamı ile tanrı tanımazlık olarak bilinir. Bu anlayışa göre, "Tanrı'nın var olmadığı" kesin bir doğrudur. Bilindiği gibi ateizm, teist felsefe akımını rededen bir felsefi bakıştır. Bu anlamda Marx'ın ve Engels'in materyalist felsefe teorileri biraz daha bilime dayalı görüşler olmakla beraber, şüpheciliği beraberinde getirir! Kaldı ki Marx ve Engels dini ve idealist bir akım değil, materyalist felsefeyi; bilimsel bir akım haline getirebilmek için dini ve idealist yönlerini atarak bilime dayalı bir felsefe haline getirirler.

Bilim her bulgu ve her belgeye şüphe ile yaklaşmak zorundadır! Bu anlamda materyalist felsefenin (tabii bir çarpıklık yok ise) ateizmle hiçbir ortak yanı yoktur.** Ayrıca Marx ve Engels'in savunduğu diyalektik materyalizm, tanrı anlayışına düşüncesi gereği agnostisist felsefeye daha yakın bir felsefi akım denilebilir! Çünkü agnostisist felsefe, Tanrı'nın varlığı veya yokluğu sorusunun yanıtlanamaz olduğunu savunur. Her iki ihtimal de şüphelidir.

Aslında diyalektik ve tarihi materyalizm (J. V. Stalin) bu sorunun yanıtını çok güzel veriyor bence! Doğal yaşamı ve toplumu bir bütün olarak ele alıyor.

Kendi diyalektik yöntemini şu şekilde açıklıyor Marks:

"Benim diyalektik yöntemim, temeli itibari ile Hegel'in kinden yalnız farklı değil, ona taban tabana zıttır. Hegel için, 'ide' adı altında hatta bağımsız bir özneye dönüştürdüğü düşünce süreci, gerçek olanın yaratıcısıdır ve gerçek olan, "ide"nin yalnızca dış görünümünü oluşturur. Bende ise, tam tersine, düşünsel olan, insan zihni tarafından yansıtılan ve

tercüme edilen maddiyattan başka bir şey değildir."(J. V. Stalin; Diyalektik ve Tarihi Materyalizm)

Aslında bakıldığında bu noktada anlatılan maddiyat Kur'an-ı Kerim'de de tarif edilen tanrı varlığına en yakın düşünce olarak ortaya çıkıyor! (Bu elbette benim görüşüm) Devam ediyor Marks;

Marksist diyalektik yöntemi şu şekilde karakterize ediliyor: Metafiziğin tersine diyalektik, doğayı, birbirinden kopuk, birbirinden tecrit edilmiş ve birbirinden bağımsız "şey"lerin, görüngülerin tesadüfî yığını olarak değil, fakat birbirine organik olarak bağlı, birbirine bağımlı ve birbirini koşullandıran "şey"lerin, görüngülerin birbirine bağlı yekpare bütünü olarak görür."***

Aslına baktığında, Marksist yöntem, bana göre tanrıya en fazla yaklaşmış olan bir felsefi akım sayılabilir. Hâsılı, Tanrı her yerdir, her yeredir, canlıya şah damarından daha yakındır! Doğmamış ve doğdurulmamıştır, görülemez ve hayal edilemez... Marksist diyalektik yöntemi yazmaya devam ediyorum...

Metafiziğin tersine diyalektik, doğayı, sükûn ve hareketsizlik durumu olarak, durgunluk ve değişmezlik durumu olarak değil, her an herhangi bir şeyin ortaya çıkıp geliştiği ve herhangi bir şeyin çözüldüğü ve sönüp gittiği sürekli hareket ve değişme, sürekli yenilenme ve gelişme olarak görür (bunun tasavvufî karşılığı ise "tekamül"dür.).

Buradaki anlayış da yukarıda yazdığım teoriyi doğrular niteliktedir. Tüm kozmosun canlı olduğu gerçeği bu ihtimali daha da kuvvetlendirir! Evet, tüm kozmosun canlı olduğunu söylüyorum. Bunu anlamak için fazla uzaklaşmaya gerek yok. Etrafımıza bakmak yeterli olacaktır. Toprakta çimenin çıkması, ağacın yetişmesi bana göre toprağın canlı olduğunun kanıtıdır. Aynı şekilde uzayda dünyanın oluşması ve burada hayat olması da bana göre kozmosun canlılığını kanıtlar niteliktedir!

Bunu bir evrim süreci olarak nitelendirirsek bir canlının oluşması için mutlaka başka bir canlının evrim geçirmesi veya mutasyona uğraması koşulu gereklidir! Bigbang bunun bir süreci olarak kabul edilebilir! Her halükarda bu kozmosun bir tanrı olduğunu kanıtlamaya yeterli değildir! Ancak materyalist felsefede de var olması gereken şüphe ortaya çıkar. Var ise bana göre bu tüm bu olayların bütünü ve her halükarda her maddeye şah damarından daha yakındır. Çünkü Marksist diyalektik yöntemde de belirtildiği gibi her olayın birbirine bağlı olması daha açık bir anlatım ile tüm tabiatta komünal bir hareketin bulunması gerekir. Aksi hâlde tüm tabiatın dengesinin bozulması kaçınılmaz bir hâl alır! Bu dengeyi sağlayan şey de bana göre tabiatın ta kendisidir...! Tabiatta gelişen hiçbir olay sebepsiz değildir!...

("Sebepsiz olmaması, "kendiliğinden" oluşmasına da engel değildir. Akli karışanlar diyalektik düşünceyi "ezberlemek"ten vazgeçerek "öğrenmek" için çaba harcasın. Çünkü ezberlemek "sıradan" bir durum

iken, "öğrenmek" akıl, emek ve "şüphe" gerektirir.

Şöyle de söyleyebilirim: Öğrenmek emek ister, yürek ister, göt ister... d/evrimi savunmak ve d/evrimci yaşamak gibi... "Örgüt"lü yaşamak başka, devrimci yaşamak ve devrimi yaşamak başkadır...(Münir Bircan))

*Bu bütünlük, materyalizm ile Kur'an-ı Kerim'in birbiriyle bağlantılı olduğunu değil, "akıl yolu bir" sözünü doğrular!

**Bununla beraber teizmle de bir ortak yan bulunduğu anlamına gelmiyor tabi.

***Diyalektik ve Tarihi Materyalizm (J. V. Stalin)

Deniz Ozan ŞENTÜRK